

Prokuratura Rejonowa
Toruń - Wschód
w Toruniu
ul. Gracjana 17
87-100 TORUŃ

Wpłynęło dnia ..... 19 CZE. 2019 .....

L. dz. .... 2601 .....

Skierowano do ... DM1 DA1 DF1 .....

Toruń, dnia 12 czerwca 2019 roku

okno 18.06.
v TP.

PR 2 Ds 119.2019

POSTANOWIENIE

O ODMOWIE WSZCZĘCIA ŚLEDZTWA

Elżbieta Lipińska – prokurator Prokuratury Rejonowej Toruń-Wschód w Toruniu, po rozpoznaniu pisma z dnia 4 lutego 2019 roku – uzupełnienia nr 4 zawiadomienia z dnia 2 stycznia 2019 roku o podejrzeniu popełnienia przestępstw złożonego przez Metron Fabryka Zintegrowanych Systemów Opomiarowania i Rozliczeń Sp. z o.o. oraz byłych pracowników Metron Fabryka Zintegrowanych Systemów Opomiarowania i Rozliczeń Sp. z o.o. Elżbietę Suchoń, Annę Werner, Janusza Jakubowskiego, Andrzeja Purcelewskiego, Wojciecha Włoch, Wiesława Nowaka, Zbigniewa Orłowskiego, Dominika Eberhardt, Andrzeja Kozikowskiego, Józefa Jankowskiego, Henryka Markowskiego, Utnowską, Jarosława Tomela, Hannę Marcin Wiesława Golan, Aleksandrę Szacy, Dorotę Małek, Marzenę Szwajkowską, Grzegorza Chełminiaka, Władysława Podlaszewskiego, Jana Pawlaka, Waldemara Grath, Jerzego Ritz, Ryszarda Czuda, Gabriela Grzegorzewskiego, Małgorzatę Walecką, Barbarę Kuzio, Bogłana Karczewskiego, Roberta Drumowicza, Andrzeja Ciesielskiego, Rafała Bednarka, Grażynę Roslan, Iwonę Musiał, Aleksandrę Kobus, Aleksandrę Oleńską, Teresę Nadachewicz, Katarzynę Afelt, Mirosławę Kubik, Jolantę Lewandowską, Renatę Rogowską, Annę Maksimczuk, Barbarę Dąbrowską, Lucynę Jakubowską, Bożenę Witkowską, Jana, Małgorzatę Mierzyńską i Leszka Pilarskiego w sprawie:

I. niedopełnienia obowiązków w okresie od 9 lipca 2018 roku do 4 lutego 2019 roku w Toruniu przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego Mikołaja Bogdanowicza i jego przedstawicieli, poprzez zaniechanie poinformowania byłych pracowników i przedstawicieli spółki Metron o istnieniu, tożsamości i zamiarach potencjalnego inwestora oraz poprzez zaniechanie wykonania obowiązków wynikających z ustawy z dnia 16 grudnia 2016 roku o zasadach zarządzania mieniem państwowym polegających na efektywnym gospodarowaniu majątkiem Skarbu Państwa, czym działano na szkodę interesu prywatnego zawiadamiających i interesu publicznego,

tj. o występki z art. 231 § 1 kk;

II. pomówienia Metron Fabryka Zintegrowanych Systemów Opomiarowania i Rozliczeń Sp. z o.o. i jej byłych pracowników za pomocą środków masowego komunikowania w postaci przekazów radiowych i prasowych przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego Mikołaja Bogdanowicza w dniach 31 sierpnia 2018 roku oraz 23 stycznia 2019 roku o to, że

zniechęcali potencjalnych inwestorów do zaangażowania się w sprawę spółki Metron, czym ponizono zawiadamiających w opinii publicznej,
tj. o występku z art. 212 § 1 i 2 kk,
- na podstawie art. 305 § 1 i 3 kpk oraz art. 17 § 1 pkt 2 kpk i art. 60 § 1 kpk *a contrario*

postanowił:

odmówić wszczęcia śledztwa w przytoczonych wyżej sprawach wobec stwierdzenia, że czyn opisany w punkcie I. nie zawiera znamion czynu zabronionego, zaś czyn opisany w punkcie II. nie wyczerpuje znamion przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, a brak jest interesu społecznego w objęciu go ściganiem z urzędu.

UZASADNIENIE

W dniu 20 lutego 2019 roku do Prokuratury Rejonowej Toruń-Wschód w Toruniu wpłynęło pismo Metron Fabryka Zintegrowanych Systemów Opomiarowania i Rozliczeń Sp. z o.o. oraz jej byłych pracowników datowane na dzień 4 lutego 2019 roku zatytułowane „Uzupełnienie nr 4 zawiadomienia z dnia 2.01.2019 r. o podejrzeniu popełnienia przestępstw” i stanowiące w istocie uzupełnienie zawiadomienia rozpoznanego w postępowaniu PR 2 Ds 7.2019 tutejszej prokuratury. Przeprowadzone wówczas czynności w trybie art. 307 kpk nie dały podstaw do wszczęcia w sprawie postępowania przygotowawczego, stąd w dniu 30 stycznia 2019 roku wydane zostało postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa odnośnie występkę z art. 231 § 1 kk. Z uwagi na fakt zakończenia czynności w postępowaniu PR 2 Ds 7.2019 pismo byłych pracowników i przedstawicieli spółki Metron z dnia 4 lutego 2019 roku ostatecznie postanowiono zarejestrować jako odrębne postępowanie, pod sygnaturą PR 2 Ds 119.2019.

Z uzupełnienia nr 4 wynika, iż w dniach 23 stycznia 2019 roku oraz 31 sierpnia 2018 roku byli pracownicy i przedstawiciele spółki Metron dowiedzieli się o tym, że Wojewoda Kujawsko-Pomorski miał pozyskać inwestorów, którzy jednak zrezygnowali z udziału w sprawie Metronu. Powodem ich decyzji miało być m.in. zachowanie zawiadamiających, którzy z kolei zaprzeczają, by w ogóle wiedzieli o istnieniu jakiegokolwiek inwestora. Tym samym nie mogli nikogo swoim zachowaniem zniechęcić. Zdaniem zawiadamiających wypowiedzi Wojewody Kujawsko-Pomorskiego opublikowane na stronach internetowych „Polskiego Radia PiK” oraz „Dziennika Toruńskiego Nowości” są nieprawdziwe i mają na celu obarczenie zawiadamiających odpowiedzialnością za brak efektywnego wykorzystania majątku Skarbu Państwa przez Wojewodę. Zawiadamiający podkreślili, że do dnia

sporządzania uzupełnienia nr 4, mimo ich żądań, Wojewoda nie poinformował ich o istnieniu potencjalnych inwestorów. Nie wskazał danych inwestorów, przebiegu rozmów z nimi ani powodów ich rezygnacji z udziału w sprawie. Z treści pisma z dnia 4 lutego 2019 roku wynika również, że w dniu 9 lipca 2018 roku przedstawiciele Wojewody w osobach Krzysztofa Poskropa i Pawła Bukowskiego przyprowadzili na teren zajmowany przez Spółkę Metron dwóch nieznanych zawiadamiającym mężczyzn. Mężczyźni ci nie chcieli ujawnić, kogo reprezentują. Dopiero w trakcie rozmowy z prezesem zarządu Leszkiem Pilarskim poinformowali, że są przedstawicielami Spółki Aparator. Przedstawiciele Wojewody oprowadzili ich po zakładzie, zaś przedstawiciele Spółki Metron odpowiadali na wszystkie zadawane im pytania. O wynikach tego spotkania zawiadamiający nie zostali poinformowani. Dopiero na skutek wielokrotnych kontaktów Leszka Pilarskiego z Pawłem Bukowskim zawiadamiający otrzymali informację, że Aparator nie jest zainteresowany zaangażowaniem się w sprawę Metronu. Zdaniem zawiadamiających w rzeczywistości Wojewoda, na którym ciąży ustawowy obowiązek efektywnego gospodarowania majątkiem państwowym, nie dąży do pozyskania inwestora. Nie współpracuje on bowiem w tym zakresie z przedstawicielami Spółki. Nie informuje ich o podmiotach potencjalnie zainteresowanych. Brak bezpośrednich komunikatów powoduje, że zawiadamiający dowiadują się o sprawach ich dotyczących jako ostatni, za każdym razem z prasy. W rezultacie Wojewoda nie podejmuje czynności prowadzących do zagospodarowania majątku przejętego od Spółki Metron, czym doprowadza go do ruiny, a aby odwrócić uwagę od siebie jako winnego całej sytuacji wskazuje byłych pracowników i przedstawicieli Spółki Metron.

Mając na uwadze treść zawiadomienia przeprowadzono postępowanie sprawdzające, w ramach którego analizie poddano akta postępowania PR 2 Ds 7.2019 tutejszej prokuratury, do którego bezpośrednio nawiązywało uzupełnienie nr 4, jak również zapoznano się z treścią komunikatów prasowych i radiowych, które wskazali zawiadamiający.

Powyższe pozwoliło na ustalenie, iż adresy stron internetowych wskazane przez zawiadamiających odnoszą się do dwóch artykułów prasowych, dwóch nagrań wideo i jednego nagrania dźwiękowego. Pierwszy z artykułów pochodzi z dnia 23 stycznia 2019 roku. Jego autorem jest Andrzej Krystek. Artykuł został opublikowany na stronie internetowej „PiK Polskie Radio”. Pod jego treścią udostępniono dwa nagrania obejmujące wypowiedzi Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Mikołaja Bogdanowicza, prezesa zarządu spółki Metron Leszka Pilarskiego, r. pr. Małgorzaty Mierzyńskiej oraz rzecznika prasowego Wojewody Kujawsko-Pomorskiego Adriana Mola. Drugi z artykułów pochodzi z dnia 31 sierpnia 2018 roku. Jego autorką jest Małgorzata Oberlan. Artykuł został opublikowany na stronie

internetowej „Nowości. Dziennik Toruński”. Załączone do niego nagranie wideo pochodzi z dnia 31 sierpnia 2018 roku, kiedy to w Spółce Metron została przeprowadzona inwentaryzacja. Sporządzone podczas niej spisy przekazano Wojewodzie Kujawsko-Pomorskiemu. Protokół z tej czynności został spisany w dniu 31 sierpnia 2018 roku.

Zarówno z treści artykułów prasowych, jak z umieszczonych pod nimi nagrań, wynika, że Wojewoda Kujawsko-Pomorski Mikołaj Bogdanowicz przyznał, że jest zobowiązany do odzyskania od Spółki Metron majątku należącego do Skarbu Państwa. Jego umocowanie w tym zakresie wynika z wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku V Wydziału Cywilnego z dnia 12 lipca 2018 roku w sprawie V ACa 548/17 oddalającego apelację pozwanego – Spółki Metron od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 20 marca 2017 roku w sprawie I C 1249/07. Tym samym Spółka Metron została zobowiązana do wydania powodowi – Skarbowi Państwa, reprezentowanemu przez Ministra Przedsiębiorczości i Technologii, rzeczy opisanych w zaskarżonym wyroku sądu I instancji. Wojewoda wskazał, że Minister Przedsiębiorczości i Technologii Jadwiga Emilewicz zobowiązała go do wykonania orzeczenia sądu. Nie jest to w ocenie Wojewody zadanie proste z uwagi na agresywną postawę zarządu Spółki, którą to Spółkę Wojewoda określił mianem bankruta. Zauważył też, że to członkowie zarządu tej Spółki odpowiadają za jej obecną sytuację. Jednocześnie wskazał na możliwość uratowania Metron Sp. z o.o., po spełnieniu warunków zaproponowanych w styczniu 2019 roku przez Agencję Rozwoju Przemysłu. Agencja określiła bowiem tzw. warunki brzegowe obejmujące m.in. konieczność określenia, w jaki sposób Spółka chce uregulować swoje zobowiązania finansowe oraz konieczność przedstawienia wiarygodnych dokumentów finansowych takich jak biznesplan i analiza due diligence sporządzona przez firmę o ugruntowanej pozycji na rynku. Prezes zarządu Spółki Leszek Pilarski potwierdził, że spotkanie odnośnie ratowania Spółki odbyło się, zauważył jednak, że warunki tam przedstawione były warunkami Wojewody, nie zaś Agencji Rozwoju Przemysłu.

Przechodząc do prawno-karnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału należy mieć na uwadze, że przestępstwo stypizowane w art. 231 § 1 kk może polegać na przekroczeniu uprawnień lub na niedopełnieniu obowiązków przez funkcjonariusza publicznego, w tym terenowego organu administracji rządowej, jakim jest wojewoda. Przy czym przekroczenie uprawnień, zgodnie z treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2007 roku (sygn. IV KK 93/73, LEX nr 265807) powinno być rozumiane jako podjęcie przez sprawcę działania, które albo wykracza poza zakres jego kompetencji albo które wprawdzie osadzone jest w ramach kompetencji danego funkcjonariusza publicznego, lecz jest

niezgodnie z warunkami prawnymi podjętej czynności. Ponadto, dla zaistnienia przestępstwa z art. 231 § 1 kk konieczne jest umyślne działanie sprawcy, co oznacza, że musi on obejmować swoim zamiarem (bezpośrednim albo ewentualnym) zarówno przekroczenie lub niedopełnienie obowiązków służbowych, jak i działanie na szkodę interesu prywatnego lub publicznego. Sprawca przewidując skutek swego zachowania musi zatem chcieć popełnić przestępstwo (zamiar bezpośredni) albo co najmniej godzić się na możliwość jego popełnienia (zamiar ewentualny). W literaturze i orzecznictwie przyjmuje się, że szkodę należy w tym przypadku rozumieć szeroko. „Szkoda, o jakiej mowa w dyspozycji art. 231 § 1 kk nie musi bowiem mieć charakteru materialnego, a może również mieć charakter szkody moralnej” (wyrok Sadu Okręgowego w Zamościu z dnia 24 czerwca 2013 roku, sygn. II Ka 440/13). Nie chodzi zatem wyłącznie o szkodę majątkową, ale o każde narażenie dobra chronionego prawem, np. zdrowia czy życia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy podkreślenia wymaga, iż zawiadamiający przyznali, że w dniu 9 lipca 2018 roku czynnie uczestniczyli w spotkaniu z przedstawicielami Spółki Apator i w jego trakcie zarówno formułowali pytania, jak i udzielali rozmówcom odpowiedzi. Nie pozostawia jednak wątpliwości to, że podstawowym sposobem umożliwiającym uratowanie Spółki Metron była propozycja Agencji Rozwoju Przemysłu. Sformułowane przez nią tzw. warunki brzegowe zostały przedstawione przedstawicielom Spółki, tj. prezesowi zarządu Leszkowi Pilarskiemu oraz r. pr. Małgorzacie Mierzyńskiej przez Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego w dniu 23 stycznia 2019 roku w Kujawsko-Pomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Bydgoszczy. Jak wskazał Leszek Pilarski spotkanie wywołało u niego rozczarowanie, bowiem przedstawione warunki sprowadzają się do tego, że Spółka ma zapłacić 150 mln zł, co w jego ocenie jest nierealne, gdyż Spółka nie dysponuje żadnym majątkiem. Małgorzata Mierzyńska zajęła z kolei stanowisko, że spotkanie z Wojewodą nie było konstruktywne, raczej utwierdzało w przekonaniu, że żadne prace koncepcyjne się nie odbyły.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski Mikołaj Bogdanowicz i jego przedstawiciele, tj. Krzysztof Poskrop i Paweł Bukowski podejmowali działania zmierzające do jak najbardziej efektywnego zagospodarowania majątku przejętego od Spółki Metron, o czym świadczą spotkania z przedstawicielami Apatora i Agencji Rozwoju Przemysłu. Fakt, że przedstawiciele Spółki Apator nie zostali przedstawieni przedstawicielom Spółki Metron może powodować u zawiadamiających poczucie pokrzywdzenia, wynikające z odizolowywania ich od spraw bezpośrednio ze Spółką związanych. Nieuprzejme zachowanie przedstawicieli Wojewody, lub przedstawicieli Spółki Apator, nie przesądza jednak o zaistnieniu

przestępstwa z art. 231 §1 kk. Tym bardziej w sytuacji, gdy prezes zarządu Spółki brał osobisty, aktywny udział w tym spotkaniu.

Analogicznie, nie sposób odnaleźć cech przestępstwa w zachowaniu Wojewody Kujawsko-Pomorskiego, który osobiście przedstawił prezesowi zarządu Spółki Metron oraz reprezentującemu jej interesy profesjonalnemu radcy prawnemu tzw. warunki brzegowe opracowane przez Agencję Rozwoju Przemysłu. Sytuacja, w której warunki porozumienia są dla strony niesatysfakcjonujące nie jest równoznaczna z sytuacją, w której nie przedstawia się stronie żadnych warunków. Zgromadzony w sprawie materiał jednoznacznie wskazuje, że warunki przedstawione Leszkowi Pilarskiemu i Małgorzacie Mierzyńskiej po prostu nie odpowiadały ich oczekiwaniom.

Przedstawione przez zawiadamiających zaniechania Wojewody Kujawsko-Pomorskiego i jego przedstawicieli, poza subiektywnym przekonaniem pokrzywdzonych o istnieniu przestępstwa, nie wskazują na żadne obiektywne okoliczności przemawiające za możliwością zaistnienia czynu zabronionego opisanego w art. 231 § 1 kk. Budzi to tym większe zdziwienie w sytuacji, gdy w dniu 23 stycznia 2019 roku przedstawiciele Spółki Metron zostali poinformowali o warunkach opracowanych przez rządową agencję, zaś pismem z dnia 4 lutego 2019 roku (uzupełnienie nr 4) ci sami przedstawiciele Spółki, jak i jej byli pracownicy, wskazują, że o inwestorze dowiedzieli się z wypowiedzi publicznych Wojewody. Wojewoda Kujawsko-Pomorski w swych wypowiedziach każdorazowo podkreślał, że realną szansą dla spółki Metron jest propozycja Agencji Rozwoju Przemysłu. Z propozycją tą pokrzywdzeni zostali zapoznani osobiście.

Odnosząc się natomiast do pomówień, jakie Wojewoda Kujawsko-Pomorski miał kierować wobec byłych pracowników i przedstawicieli Spółki Metron, podkreślenia wymaga, iż odpowiedzialność karną za czyn opisany w art. 212 § 1 kk ponosi ten, kto pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Typ kwalifikowany przestępstwa zachodzi w przypadku, gdy sprawca działa za pomocą środków masowego komunikowania takich jak: prasa drukowana, przekaz radiowy i telewizyjny, książka, plakat, film czy przekaz przy pomocy Internetu (A. Grześkowiak, K. Wiak, *Kodeks karny. Komentarz*, 2019). Dokonując oceny zawiadomienia pod kątem zaistnienia przesłanek do wszczęcia postępowania przygotowawczego zważyć należy, iż w myśl art. 212 § 4 kk zniesławienie jest przestępstwem ściganym z oskarżeniem prywatnego. Ściganie występku z art. 212 § 2 kk z urzędu jest możliwe w sytuacji, gdy

prokurator uzna, iż wymaga tego szeroko rozumiany interes społeczny. Jak podkreśla się w literaturze „do oceny, czy interes społeczny wymaga ingerencji prokuratora w sprawy o przestępstwa prywatnoskargowe, istotne są zarówno okoliczności dotyczące: czynu (np. okoliczność, że czyn bulwersuje opinię publiczną; poważne szkody moralne wywołane, np. zniesławieniem), sprawcy (np. wyjątkowa jego niepoprawność), jak też pokrzywdzonego (np. brak jego aktywności ze względu na nieporadność życiową wynikającą z podeszłego wieku, choroby, kalectwa itp.” (W. Grzeszczyk, *Komentarz do art. 60 Kodeksu postępowania karnego*, 2014).

Zgodnie bowiem z art. 60 § 1 kpk prokurator ma możliwość objęcia ściganiem z urzędu czynu ściganego z oskarżenia prywatnego, jednakże musi tu zaistnieć warunek naruszenia przez dany czyn interesu społecznego. Jednocześnie ze względu na okoliczności zdarzenia, w przedmiotowej sprawie nie sposób wskazać *in concreto* okoliczności przesądzających o wystąpieniu interesu społecznego, który uzasadniałby wszczęcie postępowania przygotowawczego. Brak interesu społecznego w takim ściganiu przestaje legitymować prokuratora do działania.

Biorąc pod uwagę, że pokrzywdzeni są osobami dorosłymi, posiadającymi pełną zdolność do czynności prawnych, z której korzystają choćby w ten sposób, że skierowali, do właściwego organu, za pośrednictwem profesjonalnego podmiotu, co najmniej cztery zawiadomienia o przestępstwie w niniejszej sprawie, nie ma przeszkód by wystąpili oni do sądu z prywatnym aktem oskarżenia, tym bardziej w sytuacji, gdy sprawca czynu jest im znany i gdy pośród nich znajduje się profesjonalny pełnomocnik jakim jest radca prawny. W przypadku wniesienia przez pokrzywdzonych prywatnego aktu oskarżenia materiały zebrane w toku niniejszego postępowania zostaną, na ich żądanie, przesłane sądowi.

Tym samym zasadne stało się wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie o czyn z art. 231 § 1 kk wobec braku znamion czynu zabronionego, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk, zaś w sprawie o czyn z art. 212 § 1 i 2 kk wobec braku interesu społecznego w objęciu ściganiem tego przestępstwa z urzędu, tj. na podstawie art. 60 § 1 kpk *a contrario*.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Prokurator
Prokuratury Rejonowej
Elżbieta Lipińska

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 kpk, art. 325a kpk oraz 465 § 2 kpk):

- pokrzywdzonemu,
- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 kpk,
- osobie wymienionej w art. 305 § 4 kpk, jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*) lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.
Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 kpk, przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

5. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 kpk).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 kpk w zw. z art. 106 kpk i 305 § 4 kpk doręczyć odpis postanowienia:

1) pokrzywdzonemu(ej) wg k. 5 na adres Kancelarii Radcy Prawnego Małgorzaty Mierzyńskiej

2) pełnomocnikowi pokrzywdzonemu(ej) k*) **)

3) instytucji wymienionej w art. 305 § 4 kpk, art. 306 § 1 pkt 3 kpk*) jeżeli wskutek przestępstwa doszło

do naruszenia jej praw k*) k **)

Stosownie do art. 305 § 4 kpk powiadomić o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*) osobę zawiadamiającą o przestępstwie, której prawa nie zostały naruszone k*) k **)

Prokurator
Prokuratury Rejonowej
Elżbieta Lipińska

03

OPLATA POBRANA
TAXE PERÇUE – POLOGNE
F
umowa z Poczta Polska S.A. nr WZP-43-46/2018

17. 06. 2018

ADRESIARZ
KAWIZOWANIE
W USTAWIENIACH
DATA I POROZ.

TORUN 2
14062019
FO

TORUN 2
17062018
KAWIZOWANIE

Malgorzata Mierzynska
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Broniewskiego 47 A/17
87-100 TORUN

Prokuratura Rejonowa Toruń Wschód w Toruniu
ul. Grudziądzka 47
87-100 TORUN
Tel. 056-6117759 fax. 056-6117792

Sygn. akt: PR 2 Ds 119.2019
Nr. E 13.06.19/219

POLECONA-E

Feb 20

